

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

No oblidem la data del nostre baptisme

«**N**o oblidem la data del nostre baptisme!». Aquest advertiment ens el fa sovint el papa Francesc. Hi penso especialment avui i ho comparteixo amb vosaltres fraternalment, ja que és avui diumenge que celebrem la festa del Baptisme del Senyor.

El papa Francesc sol dir-nos: «si jo us preguntés ara a cadascú quina és la data del teu bateig, segurament alguns no ho recordaríeu». Recordar la data del dia en què vam ser batejats és quelcom molt bonic perquè és recordar el moment en què vam ser fets fills de Déu amb Jesús. «I a casa —continua suggerint-nos el Sant Pare—, pregunteu a la mare, a la tia, a l'àvia, o als avis: però jo ¿quan vaig ser batejat o batejada? I recordeu aquesta festa per tal de celebrar-la, per agrair al Senyor.»

Amb la festa del Baptisme del Senyor, avui diumenge, continuem celebrant la manifestació de Déu en Jesús, encara un infant fins ahir, solemnitat de l'Epifania, i avui ja adult. Tot i que els xiquets i xiquetes encara juguin amb els regals de Reis acabats d'estrenar, moltes coses han canviat ja en l'ambient dels adults. Tal vegada hem passat ràpidament a les rebaixes del gener. Preguntem-nos: entrarem en període de rebaixes en la nostra vida cristiana? Tornarem potser a la rutina oblidant que el nostre camí de deixebles missioners del Senyor ha de ser sempre un camí sense rebaixes, «caminant junts», sinodalment, en un camí fet al seu pas, per Ell, amb Ell i en Ell?

Tant de bo que el gran anunci de salvació del Nadal no entri en període de rebaixes. Tant de

bo no correuem massa a guardar el Nen Jesús dels nostres pessebres fins al Nadal de l'any vinent oblidant el seu missatge d'esperança. Tant de bo no perdem la memòria i no oblidem mai la data del dia en què vam ser immergits en Crist

i vam començar a ser membres del Sant Poble de Déu, l'Església, fills i filles estimats del Pare. No oblidem la data del nostre baptisme!

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les Jornades Mundials de la Pau (I)

La lectura dels documents de la Doctrina Social de l'Església sobre el tema de la pau ens ha portat a traçar allò que podem definir com el gran camí que l'Església proposa per contribuir realment a la pau i al desenvolupament dels pobles. Podem dir que la pau és una crida constant de la Doctrina Social de l'Església. Una pau que es fonamenta en la justícia social.

Gaudium et spes ofereix elements d'una veritable i pròpia teologia de la pau; és a dir, fruit de l'ordre donat per Déu a la societat, que els homes estan cridats

a reconèixer i promoure. En particular, a *Pacem in terris* de Joan XXIII, la pau està estretament connectada amb l'ordre establert per Déu i es construeix, en les relacions interpersonals com també entre les comunitats polítiques, sobre les bases de la veritat, de la justícia, de l'amor, de la solidaritat i de la llibertat.

Una altra etapa significativa és l'estreta relació que Pau VI institueix a *Populorum progressio* entre el tema de la pau i el del desenvolupament, fins a arribar a afirmar que «el desenvolupament és el nou nom de la pau». Pau VI, l'any 1968,

va instaurar les Jornades Mundials de la Pau amb vistes a la construcció de la pau al món. La pau és un bé primari, és l'ideal de la humanitat i el desig universal de tots els pobles. És una exigència fonamental, arrelada al cor de cada home, és la condició i la síntesi de la convivència humana. La pau és la perfecta expressió de la civilització. La pau és la suprema finalitat ètica i necessitat moral de tot ésser humà.

També és do confiat als homes; per tant, és sempre també una conquesta humana. Com emergeix dels missatges

pontificis de l'1 de gener de cada any, es poden trobar algunes notes característiques.

La pau cal voler-la, cal estimar-la, cal produir-la. Se subratlla també la naturalesa religiosa: l'aspiració per la pau és present en totes les religions. Tota opció religiosa ha de produir fruits de pau i fraternitat, ja que és propi de la religió enfortir cada cop més la unió amb la divinitat i afavorir una relació cada cop més solidària entre els homes.

Mn. **Eduard Salinas Muñoz**

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

No olvidemos la fecha de nuestro bautismo

«No olvidemos la fecha de nuestro bautizo!». Esta advertencia nos la hace a menudo el papa Francisco. La recuerdo especialmente hoy y la comparto con vosotros fraternalmente, ya que este domingo celebramos la fiesta del Bautismo del Señor.

El papa Francisco suele decirnos: «si yo os preguntara ahora a cada uno de vosotros, cuál es la fecha de tu bautizo, seguramente algunos no lo recordaríais». Recordar la fecha del día en que fuimos bautizados es algo muy bonito porque es recordar el momento en que fuimos hechos hijos de Dios con Jesús. «Y en casa —continúa sugiriéndonos el Santo Padre—, preguntad a la madre, a la tía, a la abuela, o a los abuelos: pero yo ¿cuándo fui bautizado o bautizada? Y recordad esta fiesta para celebrarla, para agradecer al Señor.»

Con la fiesta del Bautismo del Señor, este domingo continuamos celebrando la manifestación de Dios en Jesús, todavía un niño hasta ayer, solemnidad de la Epifanía, y hoy ya adulto. A pesar de que los niños y las niñas aún jueguen con los regalos de Reyes acabados de estrenar, muchas cosas han cambiado ya en el ambiente de los adultos. Tal vez hemos pasado rápidamente a las rebajas de enero. Preguntémosnos: ¿entraremos en período de rebajas en nuestra vida cristiana? ¿Volveremos quizás a la rutina olvidando que nuestro camino de discípulos misioneros del Señor tiene que ser siempre un camino sin rebajas, «andando juntos», sinodalmente, en un camino hecho a su paso, por Él, con Él y en Él?

Ojalá que el gran anuncio de la salvación de la Navidad no entre en período de rebajas. Ojalá no corramos demasiado para guardar al Niño Jesús de nuestros pesebres hasta la Navidad del año próximo olvidando su mensaje de esperanza. Ojalá no perdamos la memoria y no olvidemos nunca la fecha del día en que fuimos inmersos en Cristo y empezamos a ser miembros del Santo Pueblo de Dios, la Iglesia, hijos e hijas amados del Padre. ¡No olvidemos la fecha de nuestro bautismo!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Cloenda de la romeria de la Terra Alta a Montserrat

«Veni Senyor Jesús» ha estat el lema de la cloenda del 50è Aniversari de la romeria de la Terra Alta a Montserrat, amb un recés d'Advent dirigit pel monjo de Montserrat, pare Lluís Juanós, celebrat a la capella de la Mare de Déu del Portal de Batea. Per rememorar la Gran Festa que representa haver celebrat el romiatge a Montserrat de la Terra Alta, des de l'any 1974.

Els dies 10, 11 i 12 de novembre es van reunir a la Muntanya Santa de la Verge Moreneta, 400 romers de la Terra Alta on, com tots els anys, van oferir una trentena d'ofrenes a la missa conventual del diumenge, i durant els tres dies

d'oració van ser rebuts amb molta estimació pels monjos i més després de celebrar-se mig segle de pelegrinatge al Monestir.

A Batea, doncs, s'ha celebrat la cloenda, amb aires festius, amb l'excel·lent recés dirigit pel vilalbí,

Lluís Juanós, d'aquests 50 anys de confraternització entre la Terra Alta i Montserrat, esperant continuar pelegrinant-hi durant molts anys més.

Anton Monner
Gandesa

Els missioners del Servei Conjunt visiten la zona sud del bisbat

L'octubre és el mes missioner per excel·lència, però el compromís missioner dels creients no es pot acabar en eixe temps. Si volem ser conseqüents, tots els batejats hem de ser missioners, hem de tindre la missió al nostre esperit i, per això, hem de conèixer, estimar, pregar i cooperar contínuament el món de les missions.

Els missioners de l'SCAM (Servei Conjunt d'Animació Missionera), format per diverses congregacions

religioses amb carisma missioner, ens ofereixen el seu testimoni per mantenir ben viva la flama de la nostra fe i el compromís per la missió. Cada any visiten una zona de la nostra diòcesi, enguany hem tingut la sort de tenir-los a la zona sud. Del 4 al 12 de novembre van visitar les comarques interiors i des de l'11 fins al 19 han visitat la part litoral.

Han pogut participar a les eucaristies, visitar les escoles i els instituts, les residències d'ancians i els centres de dia, han tingut reunions presencials i telemàtiques amb la gent de les parròquies, han compartit pregàries amb les diferents comunitats parroquials...

Tot ha estat una benedicció del Senyor que ens ha donat l'oportunitat de seguir compartint missió. Moltes gràcies a totes les participants pels vostres testimonis.

Parròquies dels Ports

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

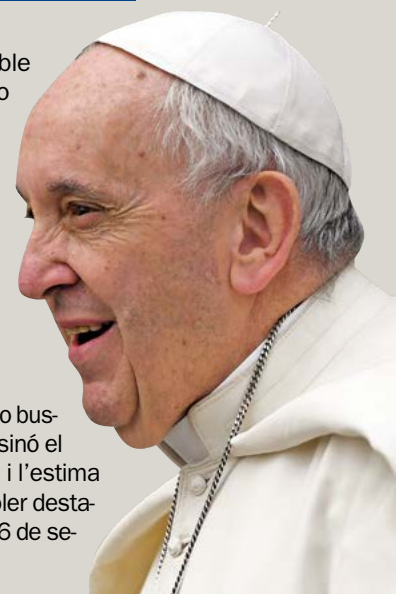

@Pontifex_es: «En el cor del cristianisme es troba aquesta notícia sorprenent: quan perds la teva vida, quan l'ofereixes generosament, quan l'arrisques comproment-la en l'amor, llavors torna a tu abundant i vessa dins teu una alegria que no passa» (3 de setembre).

@Pontifex_es: «Casa de la Misericòrdia. En aquestes dues paraules està la definició de l'Església, cridada a ser llar acollidora on tots poden experimentar un amor que mou i commou el cor: l'amor tendre del Pare, que ens vol a la seva casa com a germans i germanes» (4 de setembre).

@Pontifex_es: «El veritable progrés de les nacions no es mesura per la riquesa econòmica i molt menys pels qui inverteixen en la il·lusòria potència dels armaments, sinó per la capacitat de fer-se càrrec de la salut, l'educació i el creixement integral de la gent» (4 de setembre).

@Pontifex_es: «El Senyor no busca el centre de l'escenari, sinó el cor senzill de qui el desitja i l'estima sense aparentar, sense voler destacar per sobre dels altres» (6 de setembre).

Problemes contemporanis de la gent gran

El dimecres 15 de novembre, a les 17.30 h, Mn. Joan Bajo Llauredó, consiliari del moviment Vida Creixent, ens va fer una conferència sobre la gent gran, concretament aquesta vegada sobre els problemes que estan patint actualment.

Ens ofereix aquestes xerrades una cada trimestre del curs, és a dir, tres cada any. Respecte els problemes contemporanis de la gent gran es deriven: 1) Maltractament a la gent gran: un problema silencià; 2) La soledat en la gent gran: una epidèmia creixent; 3) El suïcidi en la gent gran: una dura realitat poc coneguda. Com sempre, les xerrades van adreçades als membres de Vida Creixent, però també estan obertes a tots els qui estiguin interessats i, de fet així és, perquè hi assisteixen persones dels esplais de gent gran. El lloc, igual que les últimes vegades, la sala de reunions dels Serveis Socials de l'Ajunta-

ment de Tortosa, on hi són presents el Sr. Francesc Vallespí, regidor de la gent gran, i la Sra. Cristina Araujo, treballadora social. Després de les salutacions, Mn. Bajo inicià la xerrada. Les reunions mensuals dels grups es fan a les parròquies corresponents i alguna es reuneix al Patronat.

Finalment s'obrí un diàleg sobre el tema tractat, el qual vam considerar-lo molt interessant i necessari enmig dels problemes que van sorgint en la nostra societat del segle XXI.

Per acabar, Mn. Joan Bajo, el nostre consiliari diocesà, ens comunicà que el dia 15 de juny és el «Dia Mundial de la Presa de Consciència de l'Abús i Maltractament de la Vellesa».

Moltes gràcies per tot!

Maria Joana Querol Beltrán
Vicecoordinadora de Vida Creixent
de la diòcesi de Tortosa

El bisbe Sergi Gordo visita la seu de l'Hospitalitat de Lourdes

El dissabte 18 de novembre, el bisbe Sergi va participar de la reunió mensual que fem la junta de l'Hospitalitat de Lourdes.

El president de l'Hospitalitat li va fer la presentació dels membres de la junta, cada un va explicar la seva missió dintre de la junta; també totes les activitats: pelegrinatge, participació en diferents congressos, festa diocesana, i demés fets relacionats amb l'Hospitalitat.

El Sr. Bisbe ens va animar en tots els actes.

Va ser una jornada plena de sentir-nos tots acompanyats i il·lusionats en aquest servei als malats.

Mn. Jordi Centelles Llop
Consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1S 1,1-8 / SI 115 / Mc 1, 14-20]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. ■ Dimarts [1S 9-20 / SI: 1S / Mc 1,21-28]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.; beata Alexia Le Clerc, vg.

10. ■ Dimecres [1S 3,1-10 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1-40-45]. Urgell: □ Beata Anna M. Janner i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i màrtir; sant Salví, bisbe i màrtir; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante

i Bernat Scammacca, preveres dominicans.

12. ■ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dissabte [1S 9,1-4.10b.17-19 / SI 20 / Mc 2,13-17]. Sant Hilari

(†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1S 3,3b-10.19 / SI 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prevere; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

Baptisme del Senyor (B)

COMENTARI

«Ets el meu Fill, el meu estimat»

Baptisme de Jesús, mosaic de Marko Rupnik sj, Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, Washington DC (EUA)

Podríem dir que aquest diumenge és com el final del temps de Nadal i el començament del temps ordinari o temps durant l'any. Si fins ara hem contemplat Jesús com un infant ara el contemplem ja com plenament adult disposat a fer-se batejar per Joan. Les lectures són com la presentació de Jesús: *Un cop batejat veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell i es va sentir una veu des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.* Aquell que s'ha posat a la fila dels pecadors és precisament el Fill estimat del Pare, ple de l'Esperit sant, aquell en qui el Pare es complau. Com enganyen les aparències! Com diu la primera lectura: *Els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.* Si no fos per la veu del cel, ningú no hauria dit que aquell «aparent» pecador era el fill estimat del Pare. Joan evangelista fa referència a aquest baptisme quan diu: *Jesucrist ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang... i l'Esperit en dona testimoni ja que l'Esperit és la veritat.* I acaba dient: *El testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.* L'aigua fa referència al baptisme de Jesús. Una nova afirmació que Jesús és Fill de Déu. Per això ens cal escoltar-lo ja que també ens diu: *Oh tots els assedegats veniu a l'aigua. Veniu els qui no teniu diners, compreu mengeu llet i vi sense diners, sense pagar res.* Déu ofereix el seu amor i el seu alliberament gratuïtament a tothom. Ens regala tot allò que necessita el nostre cor i ens associa plenament: *Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor.* Jesús és el pa, l'aigua, el goig, l'alegria... El baptisme de Jesús ens recorda que també nosaltres som fills estimats de Déu, germans de Jesús que ens ofereix tot el que necessitem. Podem dir que el Senyor es complau en nosaltres, en la nostra forma de viure i d'actuar?... Si som fills de Déu...

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadara d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (Is 12)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimes Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimes els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor: «Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclinaid vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo dice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorificará.»

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo».

▶ Salmo responsorial (Is 12)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»